

תת"ע 5018/02/19 - נדים גרייב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5018-02-19 מדינת ישראל נ' גרייב
תיק חיצוני: 61210234870

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	נדים גרייב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 6.5.2019.

המבקש קיבל דו"ח שמספרו 61210234870 מסוג הזמנה לדין המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב שרישיונו פקע בתקופה העולה על שנה בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 בתאריך 10.2.2019.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה של 7 ימים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי תאריך הדיון המצוין על גבי ההזמנה לדין לא היה ברור וכי לא התאפשר לו לברר את מועד הדיון שנקבע בעניינו. לטענת המבקש, לאחר ברור שערך גילה כי הדיון בעניינו התקיים בהיעדרו.

המבקש ביקש כי יינתן לו יומו בבית המשפט לשם הצגת הגנתו נגד הנטען בכתב האישום.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי מדובר בדו"ח מסוג הזמנה לדין בו צוין מפורשת מועד הדיון. לטענתה, מעיון בדו"ח עולה כי מועד הדיון נרשם בבירור ובנסיבות אלה אין לנאשם אלא להלין על עצמו.

לטענת המשיבה, העונש שהושת על המבקש נמצא במתחם הענישה המקובל לעבירות מסוג זה, כך שלא נגרם לו עיוות דין.

המשיבה הוסיפה וטענה כי בקשתו הנוכחית הוגשה מעל לשנה לאחר מועד מתן גזר הדין ודי בשיהוי לא סביר זה לשם

דחיית הבקשה על הסף.

דין והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דין בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם

אין מחלוקת כי המבקש ידע על ההזמנה לדין שנמסרה לידיו במועד ביצוע העבירה.

המבקש טען כי מועד הדיון שצוין בהזמנה לדין נכתב בצורה שאינה ברורה וכי לא התאפשר לו לברר את המועד בו נקבע הדיון.

אין בידי לקבל את טענתו של המבקש. מעיון בהעתק מההזמנה לדין, שנמצאת בתיק בית המשפט, ניתן לראות בבירור כי מועד הדיון שנכתב בו הינו 6.5.2019.

בהתאם להלכה, שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** מיום

2.10.2003, ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).

זאת ועוד, המבקש לא פירט בבקשתו את הנסיבות בהן לא עלה בידיו לברר את המועד בו נקבע הדיון בעניינו, לא פירט בבקשתו סיבה מוצדקת נוספת להיעדרותו מהדיון, וכן לא צורפו אסמכתאות לכך.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

במקרה שבפניי המבקש אומנם ביקש להציג את הגנתו כנגד הנטען בכתב האישום, אולם לא העלה כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לו.

גם אם היה המבקש כופר במיוחס לו ההלכה היא כי אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך, גם במקרה בו מעלה מבקש טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל מיום 23.2.2004). כפירתו של המבקש במיוחס לו הינה כללית ואינה כוללת אסמכתאות לביסוסה ולהוכחתה.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש.

כמו כן מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי ניכר ללא נימוק המצדיק זאת.

אם יוכיח המבקש כי ביום ביצוע העבירה היה רישיון הרכב בו נהג בתוקף תישקל בקשתו בשנית.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד תמוז תש"פ, 06 יולי 2020, בהעדר הצדדים.